

A Kuria fontos ítélete a Belvárosi Bank ügyében

A hitelezők rövidesen megkapják a negyvenszázalékos kvótát

(A Délmagyarország munkatársától.) A Belvárosi Bank kényszerregezési ügyében pénteken olyan fordulat történt, amely most már reményt nyújt arra, hogy

a nagyszámú kisbetétes rövidesen, talán egy-két hónapon belül megkapja azt a kvótát, amelyben kiegyezett a bankkal.

Mint ismeretes, a Belvárosi Bank részvénytársaságnak végrehajtási zálogjoga volt egy budapesti cég, a Kereskedelmi és Gazdasági Rt. ellen. A Belvárosi Bank ezt a végrehajtási zálogjogát bekebelezte a Kereskedelmi és Gazdasági Rt.-nak Budapesten a Párisi-ucca 4. szám alatt lévő házára. A bank azután ezt a hatalmas objektumot el is árvereztette és az árverésen a házért több mint 3 milliárd korona vételár folyt be, amit a Belvárosi Bank bírói letétbe helyezett.

A Kereskedelmi és Gazdasági Rt. csődtömeggondnoka azonban nem akarta tudomásul venni a Belvárosi Banknak ezt a végrehajtási zálogjogát és ugynevezett

csődtömegadási pört tett folyamatba ezen végrehajtási zálogjog ellen.

A csődtömeggondnok a folyamatba tett pörben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Belvárosi Bankot nem illeti külön végrehajtási jog ezen zálogjog alapján, mert ezt a bank már akkor szerezte, amikor tudott arról, hogy a Kereskedelmi

és Gazdasági Rt. fizetéseit beszüntette. Ezzel szemben a Belvárosi Banknak az volt az álláspontja, hogy amikor a Párisi-uccai házra a végrehajtási jogot megszerezte, akkor még a Kereskedelmi és Gazdasági Rt. még nem szüntette be a fizetéseit, csak fizetési zavarai voltak. Ezt igazolta az a körülmény is, hogy a Kereskedelmi és Gazdasági Rt. a Belvárosi Bank jelzálogának bekebelezése után néhány kisebb hitelezőn és a Belvárosi Bankon kívül valamennyi hitelezőjét kielégítette.

A bonyolult pör, amelyben rengeteg jogi kérdést kellett tisztázni, az összes bírói fórumokat megjárta. A törvényszék és a tábla is megállapította, hogy csupán fizetési zavarokról volt szó abban az időben és a részvénytársaság nem szüntette be fizetéseit.

A Kuria pénteken tárgyalta ezt az érdekes ügyet.

A Belvárosi Bankot dr. Székely Lajos képviselte, akinek fejtegetései után a Kuria meghozta döntését és

az alsóbíróságok ítéletét helybenhagyta.

A Kuria ítélete után most már ha az igazgatósági tagok is befizetik a rájuk eső részt, ugy

minden valószínűség szerint egy-két hónapon belül a Belvárosi Bank betétesei megkapják a kényszerregezési 40 százalékos kvótát.

„Szegeden emelkedik a kultura, de gazdasági téren elmarad ez a város”

A közgyűlés többsége általánosságban elfogadta a költségvetést — Felszólalások a fogyasztási adók ügyéről és a lüdvész elleni küzdelemről a részletes vita során Szombaton folytatják a közgyűlést

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényhatósági bizottság pénteken délután folytatta változatlan érdeklődés mellett a költségvetés tárgyalását. A polgármester negyedéskor nyitotta meg a közgyűlést. Napirend előtt Pásztor József kért szót és a következő nyilatkozatot olvasta fel:

„A csütörtöki közgyűlésen költségvetési beszédemben akkor, amikor arról beszéltem, hogy a kormány nem járul hozzá az adóhivatal fentartási költségeihez, a kormány ez eljárásának, illetőleg ez eljárás kiméltelenségének jellemzésére szóhiba folytán erős kifejezést használtam. Közel egyórás beszédemnek ez a hibája sok mindennel magyarázható és menthető, mégis a magam közéleti reputációja, meg az általam mindig szem előtt tartott közéleti stílus és nívó érdekében is szükségesnek tartom kijelenteni, hogy az említett kifejezést föltétlenül kerülendőnek és sajnálatosnak tartom. Csak félreértés adhatna szavaimnak az itt elmondottal szemben más értelmet. De miután ez megtörtént, ki kell jelentenem, hogy az állam megbecsülésében, megerősítésére irányuló törekvésekben és szeretetben természetesen sohasem voltak tartozásaim és hogy ebben a tekintetben egynek érzem magam a legkülönb hazafiakkal.”

Dr. Kormányos Benő

volt a pénteki vita első felszólalója. Helyteleníti, hogy egyesek személyes támadásokra használják fel a költségvetés vitáját. Megtámadnak egyes tisztviselőket, kifogásolják jövedelmeit, pedig a város hatósága a több fizetéssel a több munkát honorálja. Beszéde végén azt indítványozta, hogy a város léptesse életbe a telekértékdadó-szabályrendeletet.

Dr. Szivessy Lehel

Pásztor József csütörtöki beszédével polemizál. Szerinte az egyetem elhelyezése évszázados törekvés befejezése volt, a tanyai vasut szintén régi vágya és régi szükséglete a városnak. Az áldozat, amit érte hoz a város, nem hiábavaló, mert a közlekedési eszközök fejlesztése a leg-

helyesebb várospolitika. Szegednek speciális helyzete volt, mert nagyvárosok közé ékelődve elszigetelten maradt. A szomszéd városok elszívtak előle mindent.

Szegednek szerencsétlen a helyzete, sokkal szerencsétlenebb, mint más városoké,

mert másutt a közlekedési viszonyok lényegesen kedvezőbbek. Szegeden egyáltalában nincs forgalom és minden kezdeményezés, minden igyekezet arra irányul, hogy a város mai tespedt helyzetéből kiemelkedjék. Elismeri, hogy az utódállamokkal való forgalom helyreállításának kérdése nem szegedi, nem is országos, hanem nemzetközi kérdés. Az országos politikának dönteni kell, hogy levonjuk-e a trianoni béke következményeit, ami igen nehéz, mert

nincs senki, aki elismerné a trianoni béke megváltoztathatlanságának az elvét,

így pedig nehéz barátságot ajánlani a szomszédoknak. A kérdést azért mégis meg kell és talán meg is lehet oldani. Ausztria elérte már, hogy szomszédai megszüntették a vízumkönyvszert. Ilyen irányu kezdeményezésre van szükség.

— Sokan emlékeznek még rá, hogy a forradalom idején, 1919-ben milyen élénk forgalom volt Szeged és Belgrád között a Tiszán. Ezzel a kérdéssel is érdemes foglalkozni.

Erthetetlen, hogy

Szegedet gyáralapítások elkerülik.

Azt hiszi, hogy a villamoscentrálék kiküszöbölik azt a nehézséget, amit ezen a téren a széndrágaság jelent. Ebben az irányban is propagandát kell indítani. Most

a kultura emelkedik, de közgazdasági téren elmarad ez a város.

Pedig a kulturális áldozatokat közgazdasági téren kell megszereznie a városnak.

Az egyetemért meg kellett hozni minden áldozatot. Más kérdés, hogy szükség van-e ilyen nagyarányu jogász kérdésre, most, amikor a jogvézett emberek elhelyezése olyan nagy nehézségekbe ütközik. Örvendetes, hogy

Szegeden az egyetemi oktatás nagyon jó, a középiskolai oktatás is kifogástalan, de az elemi iskolai oktatás körül sok kifogásolni való akad.

Hivatkozik az egyik iskolaszéki tagnak az alsóvárosi iskolára vonatkozó jelentésével, amely szerint az iskola ma is ugyan olyan állapotban van, mint a francia megszállás idején volt. Egyetlen a belvárosi iskola, amely ugy tanítási, mint egészségügyi szempontból kifogástalan. A legtöbb iskolában tornaterem sincs. Nagy hiánya a városnak az uszósarnok, de sürgős a városi strandfürdő felépítése is.

Beszél ezután a kisvasuti hozzájárulásról és a csatornázási hozzájárulásról. Erkölcstelennek tartja, hogy a tanyai lakosság a vasutépítéshez felhasznált Speyer-kölcson teljes letörlesztésig fizesse a hozzájárulást. A hozzájárulást egy összegben kell megállapítani, de föl lehet osztani több esztendőre. Ugyanez az álláspontja a csatornázási hozzájárulás kérdésében is.

Szivessy Lehel végül kijelenti, hogy a tanács működését mindenben helyesli és ezért a költségvetést általánosságban elfogadja.

Gárgyán Imre

Balogh Lajoshoz intéz a külvárosiak nevében egy kérést. Azt kéri, hogy vonja vissza a csatornázási határozat ellen benyújtott felebbezését, mert ez kerékkötője lehet a tervek megvalósításának.

Az általános vitához több szónok nem jelentkezett, ezért a polgármester bezárja az általános vitát.

A közgyűlés a költségvetést általánosságban elfogadta

és hat óraker megkezdte a részletes vitát.

A költségvetés részleteit tételenként Scaltty Sándor főszámvevő ismertette.

Dr. Tonelli Sándor a dologi kiadások tételéhez kér szót. Elmondja, hogy

a város legutóbbi térképe husz évvel ezelőtti készült el.

Kéri, hogy csináltasson a város új térképeket. A polgármester bejelenti, hogy a város már készített az új térképeket.

Ezután Balogh Lajos kezdte meg egyéni obstrukcióját. Minden tételnél volt felszólalmi valója. Más nem is igen mert felszólalni.

Dr. Söreghy Mátyás

a fogyasztási adóügyekről

beszél. Kérde, hogy történt-e valami mulasztás ezen a téren, mert az állami adóhivatal különben nem függesztette volna fel a fogyasztási adók végrehajtását.

A polgármester válaszában elmondja, hogy a város 42 éve szedi ezt az adót. A kormány az adószedést mindig három évre engedélyezte. Legutóbb, három év előtt, a minisztérium tájékoztatlansága következtében a város nem kapott újabb felhatalmazást. Ez ellen a közgyűlés felírt a kormányhoz 1923 decemberében. Azóta a minisztérium nem intézkedett, de értesülése szerint most rövidesen megtörténik a döntés, még pedig a városra nézve kedvezően. Az adóhivatal a rendelkezések téves értelmezése alapján függesztette fel az adók végrehajtását.

Dr. Tonelli Sándor

a tuberkulózisról és a vérbaj elleni küzdelemről

beszél. A város a múlt évben felállította a tüdőbeleggondozót. Az idén szó volt a venereás diszpanzer felállításáról. Ennek az intézménynek igen nagy jelentősége lenne. A főorvosi hivatal igen szerény anyagi kereklek biztosítását kérte. Tonelli azt javasolja, hogy a közgyűlés állítson be a venereás gondozó fenntartására évi 2500 pengőt, mert ebben az esetben kétségtelennek tartja, hogy ugyanilyen összeget a népjóléti miniszter is kiutal állam-